

ХАТТИ-ХУМАЮНЪ.

(10 Джемази-л-Ахжр 1,272 — 18 Февруарій
1,856 л.) (*).

«ДА БЪДЕ СПОРЪДЪ СЪДЪРЖАНИЕТО.»

До тебе мой Везырю, Мехмедъ-Еминъ-Аали-Паша, Савновнико на Императорскыя Ми Орденъ *Меджидіе* отъ Първый Класъ и отъ Ордена на личното достоинство, Богъ да ти подари величіе и да ти удвои силата!

Най пріятното Ми желаніе было е съкога да обезпечѣмъ благоденствието на сичкытъ классове на подданицытъ, които Божійтъ Промыслъ е положилъ подъ Императорскыя Ми скиптръ, и отъ какъ съмъ стѣпилъ на Престола никога не съмъ престанѣлъ отъ да полагамъ за туй сичкытъ Си старанія. Да благодаримъ на Всемогущаго! Тѣзи непрестанны старанія принесохъ вече плодове полезны и избыльны. Изъ день въ день щастіето

(*) Този документъ щомъ са издаде получи голѣма популярность; освѣнъ періодическый печатъ на ечата са и въ много събранія; намѣрва са въ списаніето за недвижимата собствениость у Османскытъ страны на М. Белена, въ ръководството за общественното Османско право отъ D. Gattechi и прочія. Най напредъ то са съчини на Френскы и послѣ са преведе на Турскы. Обнародва са въ *Монитора* на 9 Марта 1856 л. Този актъ като са събщи на Конференціята въ Парижъ, произведе много забѣлъжки, послѣдствие на които Конференціята, въ засѣданіето си на 25 Марта 1,856, пріе слѣдующія отговоръ (Протоколъ 14): «И. Им. Величество Султанта въ своето непрерывно попеченіе за Благоденствието на Своитѣ подданицы, безъ различіе на вѣра и на народность, като отстѣпи *Фирманъ*, който улучшава тѣхното състояніе, доказва великодушнытъ Си расположенія къмъ Християнското населеніе на неговата Държава; а като иска да даде новъ знакъ за тѣзи Си чувства, рѣшилъ е да събщи на уговоряемытъ Силы този *Фирманъ*, който самоволно происхожда отъ Высочайшата Му воля. Уговоряемытъ Силы потвърдяватъ высокото значеніе на туй събщеніе, което въ никой случай не може да даде право на рѣченнытъ Силы да са намѣсватъ было задружно было отдѣлно въ сношеніята на Н. И. В. Султана съ подданицытъ Му или въ вѣтрѣшното управленіе на Державата.» [Feraud-Giraud.]